

สรุปผลการวิจัย ข้อป่วยผล และขอเสนอแนะ

ความคุ้มค่าของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความประسังค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ณ เอกกิจทางวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โปรแกรมวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียน 11 โรงเรียน ในสังกัดกรมสามัญศึกษา โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 442 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสำรวจ 2 ชุด ได้แก่

- แบบสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งจะประกอบด้วยแบบสำรวจ 5 ระดับ
- แบบสำรวจเอกกิจทางวิชาภาษาไทยของ สมหวัง พิษิyanวัฒน์ และ รัตน์ เที่ยวนานิช ลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เป็นสำรวจมีความถูกต้องเชิงสภาพเดียว (Construct validity) และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.67

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย และแบบสำรวจเอกกิจทางวิชาภาษาไทยไปให้กับตัวอย่างประชากรทุกคน การเก็บข้อมูลกระทำโดยผู้วิจัย ดำเนินการทดสอบเอง ซึ่งทางโรงเรียนเป็นผู้กำหนด วัน เวลา ที่จะทำการทดสอบให้ หรือ

บัญชีปัจจุบันแบบสำรวจไว้ให้โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประจำatham ตามความประสังค์ของทางโรงเรียน
ที่จะดำเนินการทดสอบเอง แล้วบัญชีปัจจุบันแบบสำรวจศึกษาความคิดเห็นของตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หากความลับที่มีระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ กับเจตคติทางวิทยาศาสตร์นั้นวิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ลับที่มีแบบเพียร์สัน แล้วทดสอบ
ความนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ที่ลับที่มีโดยการทดสอบค่าที (t -test)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความลับที่มีระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ กับ
เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนทั้งห้ามีค่าที่ 5 ในกรุงเทพมหานครนั้นจะปรากฏว่า
การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ มีความลับที่มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ โดย
มีค่าสัมประสิทธิ์ที่ลับที่เท่ากับ 0.81 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า
นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์มากจะมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์สูง และ
นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์น้อยจะมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ต่ำ

อภิปรายผล

จากการวิจัยที่พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมและเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ กับเจตคติ
ทางวิทยาศาสตร์ มีความลับที่มีอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั้น เป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ในมหานครนั้นให้ความยาม
เป็นโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่สูง เพื่อให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน
วิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ช่างสังเกต
เช่น การจัดกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น หรือการทดลองเชิงปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์
นอกห้องเรียน โครงการงานวิทยาศาสตร์ จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความละเมิดกระบวนการคิด
เชิงสังเคราะห์ไม่ล้าเอียงอีกทั้งสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เป็นอย่างที่ควร
สำหรับกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีใจกว้างช้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้แก่ การร่วมมือเปรียบ
บารายบ ให้ หรือปฎิบัติตามเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เป็นต้น หรืออีกนัยหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่

มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่ว่าไม่เชื่อในสิ่งที่ไม่มีเหตุผลเพียงพอ หรือมีความอยากรู้อยากเห็นจึงทำให้สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์

จะเห็นได้ว่าเป้าหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ก็ลักษณะของผู้ที่มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์มีความหลากหลายกัน ผลกระทบจึงปานามาก การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ก็มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมีความล้มเหลว กันในทางบวก

ขอเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาทำความเข้มข้นระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์กับเจตคติทางวิทยาศาสตร์ในเชิงการศึกษาอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาความล้มเหลวระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์กับที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น หักษะกระบวนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เจตคติที่อวิริยาศาสตร์ หรือความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย